

## اثر پودر ریشه گیاه زنجیل بر پاسخ‌های التهابی و ضدالتهابی ناشی از تمرینات مقاومتی به روشن در ماردن والیالیست

سیده پریا برزنجه<sup>۱</sup>، ولی‌ا. دبیدی روشن<sup>۲</sup>، زهرا سلیمانی کیاسری<sup>۳</sup>

۱. دانشجوی کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، ساری، ایران.

۲. استاد گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، ساری، ایران، (مؤلف مسؤول)، تلفن ثابت: ۰۳۵۳۰۳۴۰۰-۱۱.

vdabidiroshan@yahoo.com

۳. کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ایران.

### چکیده

**زمینه و هدف:** هدف از این پژوهش بررسی اثر پودر زنجیل بر پاسخ‌های التهابی و ضدالتهابی ناشی از تمرینات مقاومتی به روشن در ماردن والیالیست بود.

**روش بررسی:** بدین منظور، ۲۰ والیالیست مرد به صورت تصادفی به ۲ گروه تجربی و دارونما (۱۰ نفر) تقسیم شدند. برنامه تمرینی به روشن سبک به سنگین که ابتدا با ۵۰ درصد یک تکرار یشینه و سنت دوم با ۷۵ درصد یک تکرار یشینه و در نهایت ۱۰۰ درصد یک تکرار یشینه اجرا شد. مکمل زنجیل ۳ وعده در روز و مجموعاً به مدت یک هفته به مقدار ۳ گرم به صورت کپسول مصرف شد. نمونه‌های خون آزمودنی‌ها پس از ۱۲ ساعت ناشتاپی در مرحله پایه و بعد از دوره تمرینات جمع آوری شد. داده‌ها به روشن آنالیز واریانس در اندازه‌گیری‌های مکرر و مستقل در سطح معنی‌داری  $P \leq 0.05$  تجزیه و تحلیل شدند.

**یافته‌ها:** نتایج نشان داد بین مقادیر کورتیزول در گروه تجربی نسبت به گروه دارونما در دوره استراحتی و بلافارسله پس از تمرین افزایش وجود دارد با این وجود، در ۲۴ ساعت پس از تمرین کاهش یافت اما این کاهش معنی‌دار نبود. مقادیر ایترلوکین-۱۰ در سطوح بلافارسله پس از تمرین در گروه تجربی به طور معنی‌داری کاهش یافت ( $P=0.01$ ). همچنین، بین مقادیر TNF- $\alpha$  در قبل و بعد از دوره مکمل گیری در گروه تجربی کاهش معنی‌داری در سطوح بلافارسله پس از تمرین مشاهده شد ( $P=0.018$ ).

**نتیجه گیری:** اگرچه روشن تمرینی دلورم تا حدودی باعث افزایش التهاب بوده ولی بکارگیری این روشن همراه با مصرف زنجیل می‌تواند اثرات موثرتری بر التهاب‌های ناشی از تمرین به همراه داشته باشد.

**کلمات کلیدی:** تمرین مقاومتی، روشن دلورم، پودر زنجیل، کورتیزول، ایترلوکین-۱۰، TNF- $\alpha$

وصول مقاله: ۹۴/۱۱/۳ اصلاحیه نهایی: ۹۵/۲/۷ پذیرش: ۹۵/۲/۷

## مقدمه

(۸). ترکیبات زنجیل مثل هر گیاه دیگر بسیار پیچیده و شامل مواد مختلفی مانند کربوهیدرات ها، اسیدهای چرب آزاد، اسیدهای آمینه، پروتئین ها، فیتواستول ها، ویتامین ها مانند نیاسین، ویتامین C، ویتامین های B3 و B6 و مواد ضروری مانند کلسیم، منزیم، پتاسیم و فسفر است (۹-۶). شوگول یکی دیگر از ترکیبات مهم در زنجیل است که گزارش شده این ماده تاثیرات تب بر و ضد درد و نیز تاثیرات مهار کننده فعالیت لیپوکسیژناز دارد که خاصیت ضد التهابی به پودر زنجیل می دهد (۱۰).

روش تمرینی دلورم به سیستم هرمی نیز معروف است و در آن بار تمرینی در سه نوبت (ست) به تدریج از سبک به سنگین طراحی می شود، به گونه ای که فرد تمرین با وزنه را ابتدا با ۵۰ و سپس با ۷۵ و ۱۰۰ درصد یک تکرار بیشینه اجرا می نماید (۱۱). تا به امروز، مطالعات اندکی به بررسی اثر تمرینات مقاومتی بر شاخص های ضد التهابی از قبیل ایترولوکین با زیر رده ۱۰ (۱۰-۱۱)، پرداختند (۱۲، ۱۳). با توجه به اینکه اثرات ضد التهابی ۱۰-۱۱ و همچنین مکمل زنجیل در مطالعات متعددی گزارش شد (۱۴-۱۲) و در مقابل مشخص شد که عامل تومور نکروزی آلفا (TNF- $\alpha$ ) و ایترولوکین با زیر رده ۶ (۱۱-۶) عنوان سایتوکین های التهابی مطرح هستند (۱۵ و ۱۶) و اجرای تمرینات با وزنه باعث فراخوانی پاسخ های التهابی و ضد التهابی از قبیل افزایش TNF- $\alpha$  و هورمون کورتیزول می شود (۶)، از اینرو بررسی مقادیر شاخص های با تغییرات خلاف جهت هم متعاقب اجرای وزنه تمرینی به گونه روشنی می تواند به برخی از ابهامات در این زمینه و به ویژه اثر ضد التهابی استفاده از مکمل زنجیل به عنوان یک رویکرد غیر دارویی پاسخ دهد. از این رو با توجه به علاقه روزافروزن افشار جامعه به ویژه ورزشکاران در استفاده از وزنه تمرینی و تاثیر تمرینات برونگرایی عضلاتی در ایجاد کوفنگی عضلاتی و التهاب از یک سو، و نقش ضد التهابی و ضد درد مکمل زنجیل از سوی دیگر، هدف از مطالعه حاضر بررسی پاسخ شاخص های التهابی و ضد التهابی مردان والیالیست به دنبال اجرای

طی دهه های اخیر مریبان و ورزشکاران بطور گسترده ای از تمرینات با وزنه برای افزایش قدرت عضلات بهره می برند. تمرین مقاومتی از طریق ایجاد برخی پاسخ های فیزیولوژیکی حاد و سازگاری مزمن به طور گسترده ای به عنوان روش تمرینی مهم برای افزایش قدرت، عملکرد ورزشی، توانبخشی جسمانی و همچنین ارتقاء سلامت و پیشگیری از بیماری شناخته شده است (۱۲ و ۱۳). با این حال، اجرای این تمرینات احتمال آسیب سلوی را افزایش می دهد (۱۴). بارهای مکانیکی ناشی از اجرا این تمرینات باعث ایجاد استرس، درد، التهاب و گاهی آسیب در عضلات در حال فعالیت و بافت همبند می شود، به گونه ای که پس از یک تمرین مقاومتی شدید، افزایش قابل توجهی در مقادیر شاخص های التهابی وجود دارد (۱۴). از اینرو، اتخاذ هر گونه استراتژی که باعث کاهش درد و التهاب به دنبال اجرای تمرینات با وزنه شود، نقش مهمی در بهبود سلامت و همچنین دستیابی به حداقل قابلیت ها به هنگام اجرای مهارت های ورزشی خواهد داشت.

در این راستا، تحقیقات انجام شده نشان می دهد گیاه زنجیل<sup>۱</sup> از جمله گیاهان دارویی به ویژه در کشور ایران می باشد، که در طب قدیم ایران به عنوان گیاه ضد آماس و ضد التهابی معروفی شده است (۱۵ و ۱۶). به علاوه، در راستای اثرات ضد التهابی این گیاه گزارشات متعدد نشان داده اند ترکیبات فعال این گیاه مثل جینجرول، شوگول و کورکومین به خوبی توانایی مهار تولید پروستاگلاندین ها، نیتریک اکساید و حتی ایترولوکین های درگیر در التهاب را دارند (۱۷). علاوه بر اینها و به طور اختصاصی تر آنزیم های تولید کننده این مواد واسطه گر التهابی توسط مواد موثر در گیاه زنجیل مهار می شوند (۱۷ و ۱۸).

پودر زنجیل در درمان آنفولانزا و تحریک اشتها یا به عنوان ماده ضد التهابی در درمان سردرد میگرنی به کار می رود

<sup>۱</sup>-Ginger (Zingiber)

یک هفته قبل از اجرای مرحله اصلی پروتکل تحقیق، ابتدا اهداف، جزئیات و همچنین نحوه اجرای پروتکل تحقیق برای آزمودنی‌ها تشریح شد و سپس از آن‌ها رضایت نامه گرفته شد. علاوه بر این، قبل از اجرای مرحله اصلی تحقیق، ابتدا یک تکرار بیشینه هر فرد با استفاده از تمرینات ویژه در ۷ ناحیه بدن (پرس سینه، جلو بازو، سرشانه، نظام دمل، اسکووات، پشت ران و ساق پا) با استفاده از فرمول تعیین شد (۲۴).

وزنه جابه جا شده (کیلوگرم)

$$1RM =$$

$$0.0278 \times \text{تعداد تکرار تا خستگی} - [10278]$$

در ابتدای تحقیق، آزمودنی‌ها با نحوه انجام برنامه تمرینی آشنا شدند. برای اجرای پروتکل تمرینی به روش دلورم، از افراد خواسته شد تا با توجه به مقادیر یک تکرار بیشینه از پیش تعیین شده در هفت ایستگاه (پرس سینه، جلو بازو، سرشانه، نظام دمل، اسکووات، پشت ران و ساق پا) به تمرین پردازنند. در این روش (سیستم سبک به سنگین) ابتدا در نوبت (ست) اول، وزنه‌ای با مقاومت ۵۰ درصد 1RM فرد در یک تکرار اجرا می‌شود و در ست دوم ۷۵ درصد 1RM فرد در یک تکرار و در نهایت ست آخر نیز ۱۰۰ درصد 1RM فرد در یک تکرار انجام می‌شود. فاصله‌ی استراحتی بین نوبت‌های تمرینی تقریباً ۶۰ تا ۹۰ ثانیه و فاصله بین ست‌ها نیز با توجه به منابع و با توجه به اینکه در روش هایپرتروفی علی رغم خستگی می‌باید به تکرار حرکات ادامه داد، دو دقیقه در نظر گرفته شد (۱۶).

در تحقیق حاضر بر اساس دوزهای مشخص شده در تحقیقات انجام شده (۱۸ و ۱۷) از کپسول‌های حاوی پودر زنجیل به مدت یک هفته استفاده شد. آزمودنی‌های گروه‌های مکمل و گروه ترکیبی هر روز ۳ گرم پودر زنجیل که در درون کپسول‌های با پوشش مشابه قرار داشت را در سه وعده (هر وعده یک گرم) قبل از سه وعده اصلی غذایی به همراه آب مصرف کردند. کپسول‌های حاوی زنجیل و دارونوما(نشاسته) کاملاً شبیه به هم بود و هر آزمودنی تعداد

وزنه تمرینی به روش دلورم (سیستم سبک به سنگین) در قبل و پس از دوره مکمل گیری زنجیل می‌باشد.

### روش بورسی

روش انجام تحقیق حاضر با توجه به جایگزین شدن گروهها با هم، تجربی و از نوع متقاطع می‌باشد. طی فرآخوان، از بین ۲۰ ورزشکاران تیم باشگاه مخابرات گرگان، مجموعاً ۲۰ والیالیست مرد با شرایط خاص از جمله عدم ابتلا به بیماری‌های قلبی عروقی و به ویژه بیماری‌های مزمن از قبیل استئوآرتیت، عدم آسیب عضلانی و مفصلی دست کم در مدت یک ماه قبل از ورود به فرآیند تحقیق، عدم مصرف سیگار، مواد آنتی اکسیدانتی و شرایط دیگر ثبت نام نموده و بطور تصادفی به دو گروه ۱۰ نفره تقسیم شدند که شامل گروه تمرین به روش دلورم با و بدون مکمل زنجیل که با فاصله یک هفته ای اجرا شد و گروه دارونما که فقط تمرین با وزنه به روش دلورم را تجربه کردند. در مرحله اول، آزمودنی‌های گروه تجربی بدون استفاده از مکمل زنجیل، اقدام به اجرای پروتکل به شیوه دلورم نمودند. یک هفته بعد، همین آزمودنی‌ها مجدداً همین پروتکل را با مصرف مکمل زنجیل اجرا کردند.

آزمودنی‌های تحقیق حاضر پروتکل تحقیق را عیناً در دو مرحله مجزا به فاصله یک هفته با و بدون مکمل زنجیل و یا کپسول‌های مشابه حاوی نشاسته اجرا نمودند. در ابتدا آزمودنی‌ها پس از رعایت نکات اولیه در خصوص خواب شبانه، حداقل ۴۸ ساعت استرحت و خودداری از انجام تمرینات شدید و رعایت برخی موارد از جمله عدم مصرف مکمل‌های آنتی اکسیدانتی از قبیل ویتامین C، ویتامین E و یا مولتی ویتامین و غیره اقدام به اجرای پروتکل با شیوه دلورم یعنی سبک به سنگین نمودند. سپس همین افراد پس از مصرف یک هفته ای زنجیل و یا دارونوما(نشاسته) و عیناً همانند مرحله قبلی اقدام به اجرای تمرین به روش دلورم نمودند.

برنامه تمرین:

برای بررسی تغییرات بین گروهی هریک از شاخص‌ها در هریک از مراحل پایه، بلافاصله و یا ۲۴ ساعت پس از اجرای تمرین نیز از آزمون t مستقل استفاده گردید. تمامی محاسبات با استفاده از نرم افزار آماری SPSS/16 انجام شد و سطح معناداری آزمون‌ها  $P < 0.05$  در نظر گرفته شد.

### یافته‌ها

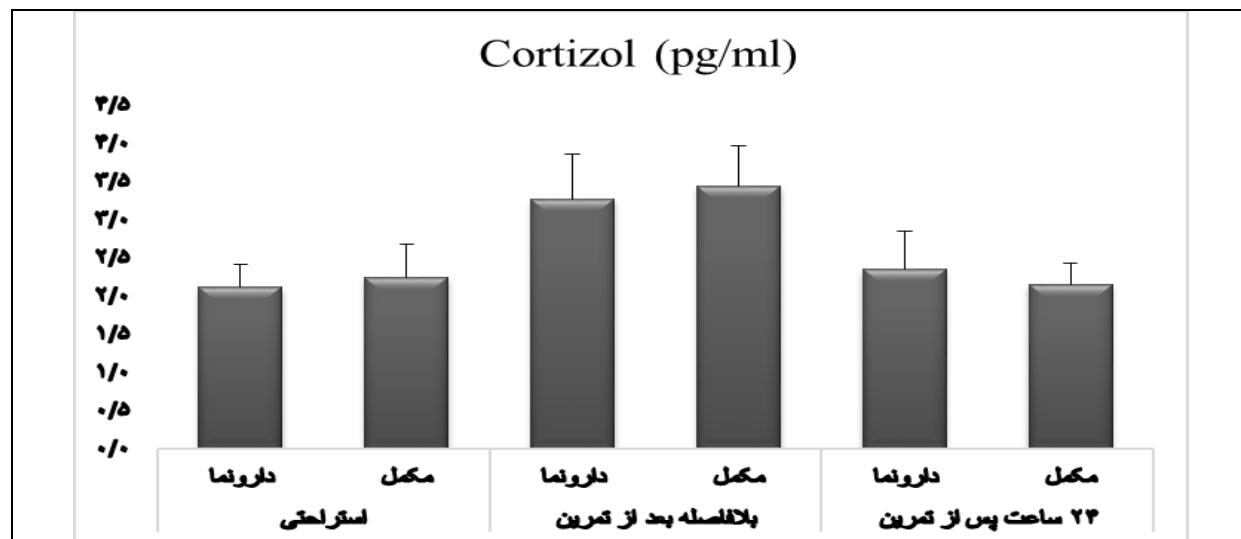
میانگین و انحراف استاندارد مشخصات فیزیولوژیکی آزمودنی‌های پژوهش در جدول ۱ نشان داده شده است و نشان داد تفاوت معنی داری بین مقادیر وزن و شاخص‌های ترکیب بدنی در دو گروه وجود نداشت. بین مقادیر کورتیزول در گروه تجربی نسبت به گروه دارونما در دوره استراحتی ( $P=0.470$ ) و بلافاصله پس از تمرین ( $P=0.505$ ) افزایش مشاهده شد، اما در ۲۴ ساعت پس از تمرین کاهش یافت ( $P=0.270$ ) که این کاهش به لحاظ آماری معنی دار نبود (نمودار ۱). همچنین نتایج نشان داد تفاوت معنی داری بین مقادیر IL-10 در مراحل استراحتی ( $P=0.793$ ) و ۲۴ ساعت پس از ورزش ( $P=0.109$ ) در بعد از دوره مکمل گیری وجود ندارد. با این وجود، بین میانگین مقادیر اینترلوکین -۱۰ در سطوح بلافاصله پس از تمرین در گروه تجربی کاهش معنی داری وجود دارد و این کاهش نسبت به گروه دارونما نیز معنی دار بود ( $P=0.01$ ) (نمودار ۲). علاوه بر این، بین مقادیر TNF- $\alpha$  در مرحله استراحتی و ۲۴ ساعت پس از ورزش ( $P=0.488$ ) و ( $P=0.079$ ) تفاوت معنی داری مشاهده نمی شود اما در سطوح TNF- $\alpha$  بلافاصله بعد از ورزش و در بعد از دوره مکمل گیری ( $P=0.018$ ) بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود دارد (نمودار ۳).

۲۱ کپسول را به همراه دستورالعمل مصرف را در قالب یک بسته دریافت نمودند. در طی این دوره، گروه دارونما نیز به همان طریق گروه مکمل کپسول‌های مشابه حاوی نشاسته را مصرف می نمودند. همچنین اندازه گیری‌های آنتروپومتری شامل قد، وزن و درصد چربی بدن با دستگاه اتوآنالیزور ترکیبات بدن (ساخت Biospace.co) در هر دو مرحله پیش و پس آزمون اندازه گیری شد. مقدار BMI برای هر یک از آزمودنی‌ها از تقسیم وزن (Kg) بر توان دوم قد (m) محاسبه شد. خون گیری از آزمودنی‌ها در دو مرحله قبل و بعد از دوره مکمل گیری زنجیل و پس از ۱۲ تا ۱۴ ساعت ناشتاپی با شرایط مشابه و به خاطر ریتم شباهه روزی هورمونها بین ساعت ۸ تا ۸/۳۰ صبح اجرا شد. برای خونگیری، آزمودنی‌ها به پایگاه قهرمانی مراجعه کرده و پس از استراحت ۱۰ دقیقه ای خون گیری پایه از افراد انجام شد. از هر آزمودنی در دو مرحله بلافاصله پس از اجرای تمرین و ۲۴ ساعت پس از آن نیز خونگیری بعمل آمد. نمونه‌های خونی بلافاصله به آزمایشگاه منتقل شد تا پس از سانتریفیوژ و استخراج سرم از آن برای اندازه گیری متغیرهای التهابی و ضدالالتهابی تحقیق مورد استفاده قرار گیرد. برای اندازه گیری کورتیزول، TNF- $\alpha$  و IL-10 از روش الیزا استفاده شد (۲۰ و ۱۹).

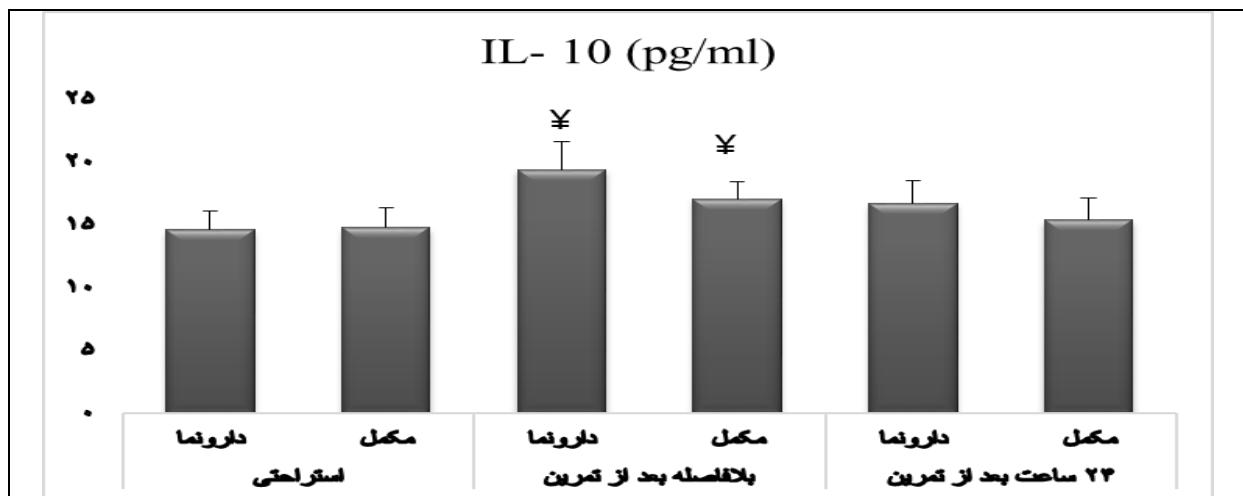
برای اطمینان از نرمال بودن توزیع متغیرها، از آزمون کلموگرف-اسمیرنف برای آزمودنی‌های داوطلب استفاده شد. بعد از اینکه طبیعی بودن توزیع داده‌ها مشخص گردید، جهت تعزیز و تحلیل آماری برای مقایسه تغییرات هر یک از شاخص‌ها در هر گروه در مراحل مختلف پایه، بلافاصله و ۲۴ ساعت پس از اجرای تمرین به روش دلورم با و بدون مکمل زنجیل از آنالیز واریانس در اندازه گیری‌های مکرر و

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار مشخصات فیزیولوژیکی آزمودنی های پژوهش

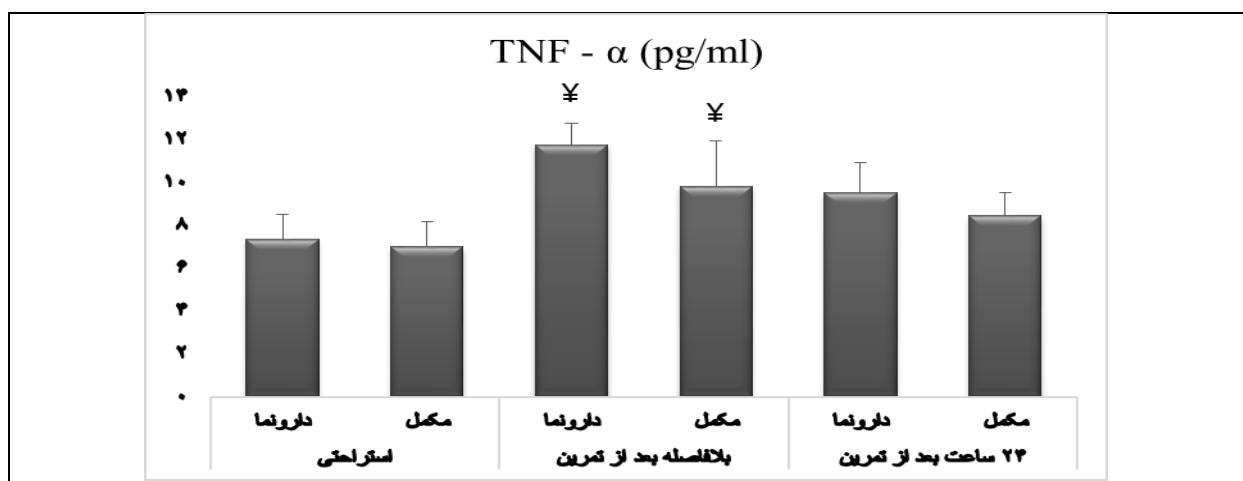
گروه و متغیر	سن (سال)	وزن (کیلو گرم)	قد (سانتی متر)	شاخص توده بدن (کیلو گرم بر متر مربع)	چربی بدن (درصد)
دارونما	تجربی				
۰/۴۰	۲۰±۲	۱۹±۱/۳۲			
۰/۷۸	۶۸±۱/۲۷	۷۱±۱/۳۲			
۰/۳۰	۱۷۹±۹/۳۱	۱۸۴±۹/۴۰			
۰/۵۲	۲۲±۳/۵۳	۲۲±۲/۲۵			
۰/۹۵	۱۲±۴/۳۴	۱۱±۵/۷۳			



نمودار ۱. تغییرات مقادیر کورتیزول بین دو گروه در بعد از دوره مکمل گیری زنجیبل در مراحل مختلف آزمون گیری



نمودار ۲. تغییرات مقادیر IL-10 بین دو گروه در بعد از دوره مکمل گیری زنجبیل در مراحل مختلف آزمون گیری. \* نشانه معنی دار در مقایسه با گروه استراحتی



نمودار ۳. تغییرات مقادیر TNF- $\alpha$  بین دو گروه در بعد از دوره مکمل گیری زنجبیل در مراحل مختلف آزمون گیری. \* نشانه معنی داری در مقایسه با گروه استراحتی

کربوهیدراتی و پروتئینی و پاسخ کورتیزول به تمرین مقاومتی را بررسی کردند و در این راستا گزارش کردند که پاسخ هورمونی کورتیزول به مکمل کربوهیدراتی در تمرینات به حداقل رسیده و گروه تجربی که مکمل کربوهیدراتی را دریافت کرده بودند، به محیط هورمونی بهتری دست یافته‌اند (۲۲ و ۲۳). در تحقیق حاضر نیز به نظر می‌رسد در گروه‌های تمرین و همچنین دارونما که حاوی مقداری نشاسته بود این عامل موجب تعدیل غلظت

**بحث**  
نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تمرین مقاومتی هر می با مصرف زنجبیل در شاخص کورتیزول تغییر چندانی نداشته است. در جستجوی اثر مکمل‌ها بر پاسخ‌های کورتیزولی، در این زمینه برخی مطالعات پاسخ هورمونی ضعیفی را در طول ۳ روز تمرین مقاومتی همراه با مکمل کربوهیدراتی گزارش نموده‌اند (۲۱). همچنین بتی و همکاران (۲۰۰۷) و گائینی و همکاران (۲۰۱۳) نیز اثر مصرف مکمل

قیل هورمون کورتیزول گزارش شده که هر کدام از تحقیقات به نتایج مختلفی دست یافته‌اند. در این زمینه جوهانسون و همکاران (۲۰۱۲) اثر ورزش ایروویک را روی سلول‌های سفید خون زنان یائسه دارای اضافه وزن برای شش ماه با شدت ۵۰٪ درصد  $VO_2$  peak را بررسی کردند و دریافتند تمرینات هوایی علاوه بر کاهش وزن این افراد باعث کاهش نوتروفیل‌ها و شاخص‌های التهابی می‌گردد (۲۸). همچنین کارن و همکاران (۲۰۱۱) رژیم غذایی با شاخص گلسمیک پایین به همراه ورزش ۱۲ هفتگه ای با شدت ۸۰ تا ۸۵ درصد ضربان قلب و به مدت ۶۰ دقیقه ای را بر ۲۸ نفر بزرگسال با مقاومت انسولینی و رده سنی ۶۶ سال مورد بررسی قرار دادند و مشاهده کردند که ترشح شاخص التهابی  $TNF-\alpha$  مشتق شده از سلول‌های تک هسته ای منفرد در گروه رژیم غذایی با شاخص گلسمیک پایین، کاهش داشت و کاهش ایترلوکین-۶ سلول‌های تک هسته ای را نیز مشاهده نمودند (۲۹). این آزمایشات درجه بالایی از اهمیت رژیم غذایی و درمان و جلوگیری از التهاب و هایپر گلسمی را نشان دادند و علاوه بر این هرگاه شاخص گلسمیک پایین با ورزش همراه شود خاصیت ضد التهابی و ضد دیابتی برای افراد مسن را بدنبال خواهد داشت (۱). در همین راستا ترتیبیان و همکاران (۲۰۱۱) نیز تاثیر تمرین هوایی به همراه مکمل اومگا ۳ بر روی التهاب را در ۷۹ نفر زن یائسه سالم با رده سنی ۵۷ الی ۵۸ سال مورد بررسی قرار دادند و بعد از ۲۴ هفته پیاده روی و حرکت جاگینک با ۶۵ درصد ضربان قلب و ۱۰۰۰ میلی گرم مکمل، کاهش در  $TNF-\alpha$  و  $IL-6$  و پروستاگلاندین‌ها را در گروه مکمل + تمرین مشاهده کردند (۳۰). در پژوهشی دیگر حقیقی و همکاران (۱۳۸۵) اثر ۱۳ هفته تمرینات مقاومتی با شدت متوسط (۵۰-۶۰٪) را بر روی سایتوکین‌های التهابی عامل نکروزدهنده ی آلفا و ایترلوکین-۶ مردان چاق مورد بررسی قراردادند و مشاهده کردند که تمرین‌های مقاومتی باعث کاهش معنی دار میزان سایتوکین‌های همراه التهابی ایترلوکین-۶ و  $TNF-\alpha$  در مردان چاق می‌شود (۳۱).

هورمونی کورتیزول شده باشد. از این مطالب چنین استباط می‌شود که تمرین مقاومتی باعث کاهش تقاضای گلوکوتئوژن در طول فرآیند تمرین می‌شود در نتیجه نیاز به کورتیزول نیز کاهش می‌یابد که بیانگر تغییرات اندک این هورمون در بدن تحت شرایط مدت و شدت فعالیت بدنی و فشار روانی ناشی از تمرینهای مختلف می‌باشد.

همچنین نتایج تحقیق حاضر نشان داد مقادیر ایترلوکین-۱۰ در سطوح بلافارصله پس از تمرین در گروه تجربی کاهش معنی داری یافت. علاوه بر این، در مقادیر  $TNF-\alpha$  بعد از دوره مکمل گیری در گروه تجربی کاهش معنی داری در سطوح بلافارصله پس از تمرین مشاهده شد. خواص ضد التهابی زنجیل قرن هاست که شناخته شده است (۲۴). نشان داده شده است که زنجیل حاوی ترکیبات جینجرول و شوگول است، جینجرولها در مهار هر دو پروستاگلاندین‌ها و لوکوتین‌ها در سلول‌های  $RBL-1$  بسیار فعال هستند و جینجرولهای دارای زنجیر جانبی طولانی آلکیل مهار کننده های قوی ستر لوکوتین‌ها نسبت به ستر پروستاگلاندین‌ها هاست (۲۵). اخیرا، نشان داده شده است که زنجیل (و بخشی از اجزای آن) در برابر ستر سایتوکاپین‌ها و ترشح آن ها به هنگام التهاب موثر هستند (۲۶). در همین راستا، حسین زاده و همکاران (۲۰۱۵) تغییر معنی دار سطوح ایترلوکین-۶ در گروه مکمل زنجیل-تمرین در مقایسه با گروه پلاسیبو را پس از فعالیت گام بداری در زنان سالم مشاهده کردند (۲۶). زهساز و همکاران (۲۰۱۴) نیز کاهش معنی دار سطوح  $IL-6$  و  $IL-1\beta$  در گروه تجربی (مکمل زنجیل) در مقایسه با گروه کنترل پس از ۱۲ هفته تمرین تداومی را گزارش کردند (۲۷).

تحقیقات زیادی در خصوص التهاب و ورزش و نیز چگونگی کاهش التهاب ناشی از ورزش به همراه مصرف مکمل‌های مختلف و نیز شیوه تمرینی مناسب انجام شده است. در این خصوص بررسی اثر تمرینات استقامتی، مقاومتی و یا هردو نوع روش تمرینی باهم بر شاخص‌های مختلف التهابی از قبیل؛  $TNF-\alpha$ ،  $IL-6$  و ضد التهابی از

افزایش داشت. درنهایت آنان دریافتند که ویتامین E فاکتور بسیار مهمی در مقابل استرس اکسیداتیو و آسیب بوده ولی در مقابل التهاب چنین اهمیتی ندارد (۱۱). گائوس و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیقی گزارش دادند عصاره زنجیل باعث مهار ترشح  $\beta$ -IL، IL-6، IL-8 و TNF- $\alpha$  از لیپولی ساکاریدهای سلولهای تک هسته ای خون محیطی می شوند و این نتایج گواه آن است که عصاره زنجیل خاصیت ضدالتهابی دارد و می تواند برای سرطان معده مفید باشد (۳۵). همچنین تریپاتی و همکاران (۲۰۰۷) به بررسی اثرات مصرف ۶-جينجرول (یکی از اجزای فعال موجود در زنجیل) بر روی تولید سایتوکین های التهابی عامل نکروز دهنده ای توموری (TNF- $\alpha$ )، ایتر لوکین (۱۲)، ایتر لوکین-۱ در موش ها پرداختند و مشاهده کردند که جینجرول-۶ به طور انتخابی از تولید سایتوکین های التهابی در ماکروفاژهای فعال شده جلوگیری می کند (۳۶).

### نتیجه گیری

به طور خلاصه بر اساس یافته های تحقیق انجام تمرين با الگوی باردهی سبک به سنگین (دلورم) باعث افزایش پاسخ های التهابی (همانگونه که با اندازه گیری (همانگونه که با اندازه ۱۰ مشخص شد) و ضد التهابی (همانگونه که با اندازه گیری کورتیزول مشخص شد) حتی در افراد ورزشکار می شود. با وجود این، براساس یافته های تحقیق حاضر، بکارگیری این روش همراه با مصرف زنجیل می تواند اثرات موثرتری بر التهاب های ناشی از تمرين به همراه داشته باشد.

### تشکر و قدردانی

از مساعدت و همکاری آزمودنی های تحقیق حاضر که محققان را در اجرای تحقیق باری رساندند، صمیمانه قدردانی می شود. بعلاوه، مراتب سپاس و قدرشناسی را از جناب آقای احمد مزیدی، به خاطر فراهم سازی مقدمات اجرای تحقیق اعلام می داریم.

با این حال، لوینجر و همکاران (۲۰۰۹) به نتایجی مغایر با یافته های پژوهش حاضر دست پیدا کردند. آنها گزارش دادند که تمرينات مقاومتی نمی تواند باعث ایجاد تغییرات معنی دار در سایتوکین های التهابی در زنان سالمند شوند (۱۶). همچنین بارنس و همکاران (۲۰۰۸) تاثیر ۱۳ هفته تمرينات مقاومتی با شدت ۷۰٪ RM-۱ را بر شاخص های التهابی سستمیک بزرگسالان و میانسالان مورد بررسی قرار دادند و دریافتند که تمرين مقاومتی تغییری در غلظت TNF- $\alpha$  ایجاد نمی کند (۳۲). شاید یکی از دلایل احتمالی مغایرت این دو پژوهش تفاوت در سن و جنس آزمودنی ها شدت و نوع تمرينات باشد. پولین و همکاران (۲۰۱۱) پاسخ های هورمونی ناشی از ورزشهای مقاومتی را تحت تاثیر کوفنگی تاخیری عضله در مردان ۳۱ سال و پسران ۱۴ سال در مراحل مختلف تانیر مورد مقایسه قرار دادند و دریافتند پاسخ های هورمونی کورتیزول در مردان پایین تر و ضعیف تر از مردان جوان بود بنابراین ممکن است افزایش سن موجب کاهش پاسخ های هورمونی به ورزش های شدید باشد (۳۳). به علاوه، کانسیکاو و همکاران (۲۰۱۲) تاثیر ورزش اکستنریک روی غلظت سیستمیک سایتوکین های پیش التهابی و ضد التهابی را در ۹ زن جوان ۲۳ سال و ۸ زن یائسته ۵۱ سال را مورد مقایسه قرار دادند و نیز این تغییرات را در ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت پس از فعالیت اکستنریک اندازه گیری نمودند و دریافتند که ایتلولوکین-۱۰ در ۷۲ ساعت پس از فعالیت نسبت به زنان یائسته خیلی افزایش داشت آنها به این نتیجه رسیدند که عضلات زنان جوان در مقایسه با زنان یائسته ای که جایگزین درمانی هورمونی نداشتند در فعالیت های اکستنریکی آسیب عضلانی را دارند اما پاسخهای ضدالتهابی آنان بعد از فعالیت بسیار بیشتر از زنان یائسته بوده است (۳۴). داسیلووا و همکاران (۲۰۱۰) تاثیر مکمل ویتامین E را بر آسیب عضله و ضد اکسیدانتی و پاسخ های التهابی ناشی از فعالیت اکستنریک را مورد ارزیابی قرار دادند و نتایج نشان داد که TNF- $\alpha$  در هر دو گروه در روزهای دوم و ایتلولوکین-۱۰ در روزهای ۴ و ۷

## Reference

1. ACSM American College of Sports Medicine position stand. Progression models in resistance training for healthy adults. *Med. Sci. Sports Exerc* 2009; 41:687-708.
2. Kraemer WJ, Ratamess NA. Fundamentals of resistance training: progression and exercise prescription. *Med. Sci. Sports Exerc* 2004;36:674-688.
3. Chen TC, Hsieh SS. Effects of a 7-day eccentric training period on muscle damage and inflammation. *Med. Sci. Sports Exerc* 2001; 33:1732-1738.
4. Hirose L, Nosaka K, Newton M, Laveder A, Kano M, Peake JM, et al. Changes in inflammatory mediators following eccentric exercise of the elbow flexors. *Exerc Immunol Rev* 2004; 10: 75-90,
5. Ali BH, Blunden G, Tanira MO, NemmarSome A. phytochemical, harmacological and toxicological properties of ginger (*Zingiber officinale Roscoe*): A review of recent research. *Food and Chemical Toxicology* 2008; 46: 409–420.
6. Gamal R, Mohammed Ali AK, Wael M. Anti-inflammatory and Anti-oxidant Properties of *Curcuma longa* (Turmeric) Versus *Zingiber officinale* (Ginger) Rhizomes in Rat Adjuvant-Induced Arthritis. *Inflammation* 2011; 34-4.
7. Phan PV, Sohrabi A, Polotsky A, Hungerford DS, Lindmark L, Frondoza C. Ginger extract components suppress induction of chemokine expression in human synoviocytes. *Journal of Alternative and Complementary Medicine* 2005; 11: 149–154.
8. Ozgoli, G., Goli M., Moattar F. Comparison of Effects of Ginger, Mefenamic Acid, and Ibuprofen on Pain in Women with Primary Dysmenorrhea. *The Journal of Alternative and Complementary Medicine* 2009; 15: 129-132.
9. Egwurugwu, J.N., Ufearo, C.S., Abanobi, O.C., Nwokocha, C.R., Duruibe, J.o., Adeleye, G.S., Ebunlomo, A.O. and Onwufaji, O. Effect of Ginger (*Zingiber Officinale*) on Cadmium Toxicity. *African Journal of Biotechnology* 2007; 6: 2078-2082.
10. Levy A, Simon O, Shelly, J, Gardener M. 6-Shogaol Reduced Chronic Inflammatory Response in the Knees of Rats Treated with Complete Freund's Adjuvant. *BioMed Central. Pharmacology* 2006; 6: 12-20
11. Da Silva DP, Curty VM, Areas JM, Souza SC, Hackney AC, Machado M. Comparison of delorme with oxford resistance training techniques: effects of training on muscle damage markers. *Biol. Sport* 2010; 27:77-81.
12. Malm C, Nyberg P, Engstrom M, Sjodin B, Lenkei R, Ekblom B, et al. Immunological changes in human skeletal muscle and blood after eccentric exercise and multiple biopsies. *J Physiol* 2000; 529: 243-262
13. Nieman DC, Davis JM, Henson DA, Walberg-Rankin J, Shute M, Dumke CL, et al. Carbohydrate ingestion influences skeletal muscle cytokine mRNA and plasma cytokine levels after a 3-h run. *J Appl Physiol* 2003; 94: 1917-1925
14. Wang P, Wu P, Siegel MI, Egan RW, Billah MM. IL-10 inhibits transcription of cytokine genes in human peripheral blood mononuclear cells. *J Immunol* 1994; 153: 811-816
15. Carteron, NL. Cytokines in rheumatoid arthritis: Trials and tribulations. *Molecular Medicine Today* 2000; 6: 315–323.
16. Levinger I, Goodman C, Peake J, et al. Inflammation, hepatic enzymes and Resistance training inindividuals with metabolic risk factors. *Diabet Med* 2009; 26: 220-7.
17. Nicoll R, Henein MY. Ginger (*Zingiberofficinale Roscoe*): A hot remedy for cardiovascular disease? *Int J Cardiol* 2009; 131: 408-9.

18. Wong LyE, Wong ChK, Leung PCh, Christopher Lam WK. The efficacy of herbal therapy on quality of life in patients with breast cancer: self-control clinical trial. *Patient Prefer Adherence* 2010; 4:223-29.
19. Hassanzadeh A , Shahvai K , Hassanzadeh K , Izadpanah E , Amini A, Moloudi MR . Effects of rebamipide and encapsulating rebamipide with chitosan capsule on inflammatory mediators in rat experimental colitis. *Scientific Journal of Kurdistan University of Medical Sciences* 2015: 3, 20.
20. Moloudi MR, Hassanzadeh K, Rouhani S, Zandi F, Ahmadi A, Khalwatian P and et al. Effect of chloroformic extract of Cichorium intybus on liver function tests and serum level of TNF- $\alpha$  in obstructive cholestasis in rat. *Scientific Journal of Kurdistan University of Medical Sciences* 2014; 19: 10-19.
21. Kraemer WJ1, Volek JS, Bush JA, Putukian M, Sebastianelli WJ. Hormonal responses to consecutive days of heavy-resistance exercise with or without nutritional supplementation. *J Appl Physiol* 1998; 85:1544-55.
22. Baty JJ1, Hwang H, Ding Z, Bernard JR, Wang B, Kwon B, et al. The effect of a carbohydrate and protein supplement on resistance exercise performance, hormonal response, and muscle damage. *J Strength Cond Res* 2007; 21:321-9.
23. Gaeini A, Kazemzadeh Y, Abasrashid N. Comparison of the Effect of Consuming Carbohydrate or Protein during Exercise on Hormonal Response. *ZJRMS* 2013; 15 : 90-93
24. Grzanna R, Lindmark L, Frondoza CG. Ginger – an herbal medicinal product with broad anti-inflammatory actions. *J Med Food* 2005; 8: 125-132.
25. Kiuchi F, Iwakami S, Shibuya M, Hanaoka F, et al. Inhibition of prostaglandin and leukotriene biosynthesis by gingerols and diarylheptanoids. *Chem Pharm Bull (Tokyo)* 1992; 40: 387-391.
26. Hoseinzadeh Kh, Daryanoosh F, Javad Baghdasar P, Alizadeh H. Acute effects of ginger extract on biochemical and functional symptoms of delayed onset muscle soreness. *Med J Islam Repub Iran* 2015: 29:261.
27. Zehsaz F, Farhangi N, Mirheidari L. The effect of Zingiber officinale R. rhizomes (ginger) on plasma pro-inflammatory cytokine levels in well-trained male endurance runners. *Cent Eur J Immunol* 2014; 39: 174–180.
28. Marie A, Petersen W and Bente K. The anti-inflammatory effect of exercise, *JAppPhysiol*, 2005: 98:1154-1162.
29. Kelly KR, Haus JM, Solomon TP, Patrick-Melin AJ, Cook M, Rocco M, et al. A low-glycemic index diet and exercise intervention reduces TNF (alpha) in isolated mononuclear cells of older, obese adults. *J Nutr* 2011; 141(6):1089-94.
30. Tartibian B, Hajizadeh Maleki B, Kanaley J, Sadeghi K. Long-term aerobic exercise and omega-3 supplementation modulate osteoporosis through inflammatory mechanisms in post-menopausal women: a randomized, repeated measures study. *Nutr Metab (Lond)* 2011; 8:71.
31. Haghghi AH, Ravassi AA, Gaeini AA, Aminian T, Hamedi-Nia MR. Effects of resistance training on cytokines mediated inflammation and resistance to insulin in obese. *Olympic* 2005; 2: 19-29.
32. Barnes, P.J. Immunology of asthma and chronic obstructive pulmonary disease. *Nat. Rev. Immunol* 2008; 8:183-192.
33. Pullinen T, Mero A, Huttunen P, Pakarinen A, Komi PV. Resistance exercise-induced hormonal response under the influence of delayed onset muscle soreness in men and boys. *Scand J Med Sci Sports* 2011 Dec; 21:e184-94.

34. Conceição MS, Libardi CA, Nogueira FR, Bonganha V, Gáspari AF, Chacon-Mikahil MP, et al. Effects of eccentric exercise on systemic concentrations of pro- and anti-inflammatory cytokines and prostaglandin (E2): comparison between young and postmenopausal women. *Eur J Appl Physiol* 2012; 112:3205-13.
35. Gaus K, Huang Y, Dawn AI, Pendland SL, Adeniyi BA, Gail BM. Standardized ginger extract reduces bacterial load and suppresses acute and chronic inflammation in Mongolian gerbils infected with cagA+*Helicobacter pylori*. *Pharm Biol* 2009; 47: 92–98.
36. Tripathi S, Bruch D, Kittur DS. Ginger extract inhibits LPS induced macrophage activation and function. *BMC Complement Altern Med* 2007; 8:1-7.